

Gənc tədqiqatçılar

AZƏRBAYCAN BƏSTƏKARLARININ MAHNI YARADICILIĞINDA FORTEPIANO MÜŞAYİƏTİNİN ƏSAS XÜSUSİYYƏTLƏRİ

Naibə ŞAHMƏMMƏDOVA

Məqalə fortepiano alətinin Azərbaycan bəstəkarlarının mahni yaradıcılığındaki rolunun araşdırılmasına həsr olunub. Müəllif bəstəkar Ramiz Mirişlinin mahnilarının nümunəsində fortepiano müşayiətinin xüsusiyyətlərini nəzərdən keçirir. Mahniların fortepiano müşayiətinin bir sıra cəhətləri qeyd olunur ki, bunlar digər bəstəkarların yaradıcılığı üçün də xarakterikdir.

Açar sözlər. Bəstəkar, mahni, fortepiano, harmonik fon, instrumental müşayiət.

Fortepiano aləti Azərbaycan bəstəkarlarının yaradıcılığına XX əsrin birinci yarısından daxil olaraq, əsasən 1920-30-cu illerdə bu alətin həm solo alət kimi, həm də ansamblların tərkibində istifadə olunmasına təkan vermişdir. Bu prosesin başlanğıcı milli bəstəkarlıq məktəbinin banisi Üzeyir Hacıbəylinin yaradıcılığında qoyulmuş, ondan sonra yetişən bəstəkarların yaradıcılığında inkişaf etdirilmişdir. Asəf Zeynallının, Qara Qarayevin, Tofiq Quliyevin, Cövdət Hacıyevin və digər sonrakı nəsil bəstəkarlarının yaradıcılığı buna misal ola bilər.

Həmin dövrdən başlayaraq, Azərbaycan bəstəkarlarının yaradıcılığında solo fortepiano əsərləri - müxtəlif məzmunlu pyeslər, sonatalar, variasiyalar və s. meydana gəlmişdir. Bunun ilk nümunələrini Asəf Zeynallının "Uşaq sütəsi"nda izləyə bilərik. Musiqi irsimizdə Q.Qarayevin, T.Quliyevin, C.Hacıyevin, V.Adıgözəlovun fortepiano əsərlərinin özünəməxsus yeri vardır. Həmçinin, fortepiano aləti müxtəlif ansamblların tərkibində istifadə olunur ki, nümunə olaraq, Ü.Hacıbəylinin "Aşıqsayağı" triosunu, A.Zeynalının "Muğamsayağı" əsərini və s. qeyd edə bilərik. Büttün bəstəkarların kamera-instrumental yaradıcılığında bu kimi ansambl əsərləri vardır və yaranmaqdə davam edir.

Bizim əsas məqsədimiz Azərbaycan bəstəkarlarının vokal yaradıcılığında fortepiano alətindən istifadə məsələlərinə diqqət yetirməkdən ibarətdir.

Qeyd etmək lazımdır ki, şifahi ənənəli musiqisində

vokal janrlar - xalq mahnları və təsniflər mühüm yer tutur. Əsrlər boyu bu janr nümunələri xalq ifaçılarının yaradıcılıq məhsulu olaraq inkişaf etmiş, əsasən xalq çalğı alətləri ansambları tərəfindən müşayiət olunmuşdur. Bu baxımdan müasir dövrdə də xanəndə və sazəndə ansambları tərəfindən bu cür ifaçılıq xüsusiyyətləri davam etdirilir.

Lakin bəstəkar yaradıcılığının inkişafı ilə bu janrlar əsasında xalq mahni işləmələri və orijinal əsərlər - mahni və romanslar meydana gəlmişdir ki, bu da klassik musiqi ənənələrinə uyğun olaraq, səs və fortepiano müşayiəti üçün nəzərdə tutulur. Bununla fortepiano aləti vokal musiqidə əsas müşayiətedici alətə çevrilmiş və özünəməxsus ansambl ifaçılığı xüsusiyyətləri kəsb etmişdir. Üzeyir Hacıbəylidən başlayaraq, hər bir bəstəkarın yaradıcılığında bu kimi nümunələri qeyd edə bilərik. Bu baxımdan bəstəkarların yaratdıqları mahni və romansları tədqiqata cəlb edərək, bu əsərlərdə fortepiano müşayiətinin əsas xüsusiyyətlərini araşdırmaq olar. Bir neçə nümunə üzərində fikirlərimizi izah edək. Bunun üçün biz bəstəkar Ramiz Mirişlinin mahni yaradıcılığına müraciət etmişik.

R.Mirişlinin yaradıcılığında vokal musiqisi çox əhəmiyyətli bir mövqeyə malikdir. Belə ki, bəstəkarın yaratdığı melodiyalar özlüyündə çox oxunaqlı olub, təsirli və yaddaqlandır. Mahniların xarakterik xüsusiyyətləri musiqi quruluşunda, melodik intonasiya səviyyəsində, metro-ritmik cəhətlərdə öz təzahüründə

tapır. Məsələn, vətən haqqında mahnilarda inamlı, iradəli, məğrur əhval-ruhiyyə onların özünəməxsus musiqi təcəssümünü önə çəkirsə, məhəbbət mövzulu mahni və romanslarda zərif lirika, səmimi hissələr, incə xatirələr, nostalji duyğular müvafiq musiqi ifadə vasitələri ilə təsvir olunur. Bu sırada melodikanın quruluş xüsusiyyətləri, məqam-intonasiya əsası, sözlə musiqinin vəhdəti, vokalın və müşayiətin uyğunluğu, müşayiətin fakturası və s. xüsusi cəhətlər diqqətəlayiqdir.

Mahnının bu cür çağırış ruhlu epizodla başlaması bir neçə cəhətdən diqqətəlayiqdir.

Bir tərəfdən, qeyd etməliyik ki, adətən mahni və ya romanslar instrumental girişle başlanır. Nəzərdən keçirdiyimiz mahni isə vokal partiya ilə başlanır, daha sonra mahnilının birinci bölməsində kontrast tempdə və xarakterdə səslənən instrumental partiya daxil olur ki, bu da mahnilının quruluşuna təzadlıq aşılıyır.

Digər tərəfdən, bu cür quruluş xüsusiyyətlərinin Azərbaycan vokal musiqisi üçün yeni olmadığını qeyd etməliyik. Bu baxımdan Azərbaycan romansının banisi Asəf Zeynallının "Ölkəm" romansını göstərə bilərik. 1920-ci illərin sonunda, Cəfər Cabbarlının sözlərinə bəstələnmiş bu romans vətənin gözəlliklərinin tərənnümüne həsr olunmuşdur. Bu əsərin giriş mövzusu vokal partiyada yüksək zirvədən, əsaslandığı rast məqamının istinad pilləsindən qurulan çağırış ruhlu melodiyadan ibarətdir. Daha sonra isə birinci bölmə şur məqamında, müşayiət partiyasında instrumental epizodla başlanıb, vokal partiyada davam etdirilir.

R.Mirişli Vətəni tərənnüm edən bu mahnilında şur məqamından istifadə etmişdir. Bunu rəmzi mənada Üzeyir Hacıbəylinin yaradıcılığından, onun "Koroğlu"

Vətənpərvərlik mahnilarının parlaq nümunəsi - Məmməd Arazın sözlərinə yazılmış "Azərbaycan dünyam mənim" mahnişı ağır templi girişlə - vokal epizodla başlayır. Yüksek zirvədən başlanan melodiya çağırış xarakteri daşıyaraq, dirləyicinin diqqətini mahnilının mətninə yönəldir. Melodiyanı daha qabarlı göstərmək üçün müəllif müşayiətdə şəffaf, akkordlu fakturadan istifadə etmişdir.

operasından gələn bir xüsusiyyət kimi şərh etmək olar ki, bunun da kökü xalqımızın, vətənimizin qüdrətini tərənnüm edən aşiq yaradıcılığı və qəhrəmanlıq dastanlarımızla bağlıdır. Eyni zamanda, R.Mirişlinin haqqında danişdiğimiz mahnilisinin melodik quruluşu da zildə səslənməsi ilə, çağırış intonasiyalarına əsaslanması ilə aşiq havalarını xatırladır.

Mahnının birinci bölməsi Maestoso tempində instrumental girişlə başlanır. Təntənəli xarakterli, yallıya xas dəqiq ritmik quruluşlu bu melodik ibarə müşayiətin əsasını təşkil edir. G.İsmayılova bununla bağlı olaraq yazır: "Maraqlıdır ki, müəllif Azərbaycanın tərənnümünü məhz əvvəl mahnilının ritmində verir. Belə ki, akompaniment solo kimi çıxış edərək, yallıya məxsus şən, şüx xarakteri özündə təcəssüm etdirir. Biz sanki müşayiətdə zurnanın instrumental sədalarını eşidirik" (1, s.42).

Bu fonda mahnilının artıq giriş bölməsində səslənən əsas vokal mövzusu verilir. Müşayiətin müxtəlifliyi mövzunun xarakterinə də təsir edir. Əgər birinci dəfə ostinato şəkilli akkordlar fonunda mövzunun melodiyası möhtəşəm səslənirdisə, ikinci dəfə yallı ritmli müşayiət fonunda melodiya şüx və coşqun xarakter kəsb edir.

Nəzərdən keçirdiyimiz mahnının bölmələrində şur məqamının istinad pillələri ətrafında qurulan melodik hərəkət "Şur" müğəminin intonasiyalarına və ümumilikdə müğəmin şöbələri arasındaki münasibətlərə əsaslanır.

"Naxçıvan təranəsi" mahnısı müləyim tempdə yazılıb və instrumental müqəddimə ilə başlayır. Onun melodiyası nəqaratın ikinci hissəsinin melodiyasından alınmışdır. Bu üsulun özü də xalq mahnılarından gelir. Həmçinin, bu üsul öz davamı vokal partiyanın müşayiəti zamanı da özünü göstərir. Mahnında əsas kplet bütövlükdə on iki xanəni əhatə edir və şüstər məqamının intonasiyalarına əsaslanır. R.Mirişli xalq mahnılarında işlənən bu cəhəti özünün bu mahnısına tətbiq etmişdir. Nəqarət tamamlayıcı pillənin bir oktava

yuxarı diapazonundan başlanır. Təhlil etdiyimiz mahnının kodası da var. Bu üç xanəli kodada vokal partiya zil səslərə əsaslanır və mahnı "mî" səsinin uzadılması ilə bitir. Adətən, bəstəkarlar bu əsuldan Vətəni tərənnüm edən mahnılarda istifadə edirlər.

"Əsgər andı" (sözləri Məmməd Arazindir) mahnısı vətənpərvərlik ruhlu, vətəni qoruyan əsgərləri tərənnüm edən mahnıdır. Mahnının məzmunundan irəli gələrək, "Əsgər andı" mahnısı marş ritmində bəstələnmişdir. Bu ritm bütün mahnı boyu ostinat şəkildə saxlanılır və əsgərlərin dəqiq addımlarla addımlamasını eks etdirir. Mahnının iki xanəlik instrumental girişini sanki şeypurun çağırış intonasiyalarını təcəssüm etdirir və mahnının qəhrəmanlıq əhval-ruhiyyəsini canlandırır.

Moderato

Bu instrumental epizod bütün əsərə ton verir, həm müşayiətin əsasına çevrilir, həm də mövzunun metro-ritmik quruluşunu müəyyən edir.

Mahnı kplet və nəqarətdən ibarətdir. Mahnının quruluşu mərhələlərlə yüksələn xətt üzrə qurulmuşdur.

Bu baxımdan kplet iki cümlədən ibarətdir, onun birinci cümləsi orta registrdə başlanır, ikinci cümlədə musiqinin inkişafı yüksək registr yol açır, nəqarət isə kulminasiyanı təşkil edir. Melodiya başlanğıcda bir qədər statik xarakter daşıyır.

1. Dağ - dan - daş - dan gə - lir sə - sim, xa - - ti - rə -

Mahnı yüksək tonda tamamlanır. Sonda verilmiş koda maraqlıdır. Burada müşayiətdəki ostinat şəkilli addımlayan ritmik fon statik akordlarla əvəz olunur. Melodik hərəkət isə yüksək registrdə, kiçik diapazon daxilində dolanan frazalardan ibarətdir. Bu cür musiqi quruluşu vətənpərvərlik mahnısının sonluğunun daha da təntənəli, möhtəşəm xarakter kəsb etməsinə şərait yaradır.

"Oxu tar" mahnısı xalqımızın milli-mənəvi dəyərlərindən biri olan tar musiqi alətinin tərənnümünə

həsr olunmuşdur. Mahnının musiqi dilində bir sıra diqqətəlayiq cəhətlər var ki, bunlar tar - muğam ifaçılığından gəlir.

Mahnının instrumental girişində bunun qabarığ təcəssümünü görürük. Artıq ilk xanəldən tarın mızrablarını xatırladan gedisler öz təcəssümünü tapır.

Qeyd etmək lazımdır ki, bu mahnı iki ifaçı üçün - alt və tenor səsli müğənnilər üçün nəzərdə tutulub. Birinci hissə altın ifasında, ikinci hissə tenorun ifasında

səslənir. Belə ifaçı tərkibi Aəzrbaycan bəstəkarlarının yaradıcılığında az təsadüf olunur.

Mahnının instrumental müşayiəti inkişaflı olub, zəngin ifaçılıq üsullarına əsaslanır. Bu fonda melodiyanın hərəkəti daha statik, reçitatif-deklamasıya üslubundadır.

Mahnının iki hissəsində segah və çahargah məqamlarının qarşılaşdırılmasını müşahidə edirik. Daha dəqiq deşək, "Zabul Segah" və "Çahargah" məqamlarında istifadə olunan "Müxalif" şöbəsinin xüsusiyyətləri burada özünü göstərir.

R.Mirişlinin mahniları sırasında xalqımızın hayatında mühüm yertutan milli ənənəvi mərasimlərə də müraciət olunub. "Bayram axşamlarında" mahnısı bu qəbildəndir. Bu mahnının musiqi dilinin özellikləri G.İsmayılovanın apardığı təhlillerdə geniş surətdə şərh olunmuşdur. Mahnının quruluşunda rəqs elementləri, müşayiətdə yallı rəqsinin ritmlərindən istifadə tədqiqatçı tərəfindən qeyd olunmuşdur.

Mahnının musiqi dili və quruluş xüsusiyyətləri belə şərh olunub. Mahnı instrumental girişlə başlanır. Bu dörd xanədən ibarət olan melodiya mahnıda bir növ refren əhəmiyyəti kəsb edir. Çünkü, bu melodiya hər yeni musiqi düzümündən sonra təkrarlanır. Mahnı yallılara xas olan şur məqamının intonasiyalarına əsaslanır. Maraqlıdır ki, bəstəkar kupletdə məqam dəyişkənliyi prinsipindən də istifadə edir, mahnıda üç məqamın qarşılaşdırılmasını görürük: rast - şur - segah

-şur. Bu üç məqam Azərbaycan məqam nəzəriyyəsinə görə qohum hesab olunurlar (2 \ \ \).

R.Mirişlinin ən məşhur lirik mahnılarından biri olan "Dalğalar" mahnısının sözleri İslam Səfərlindir. Bu mahnıda şairin təcəssüm etdirdiyi obrazları bəstəkar incə, kövrək musiqi sədaları ilə açmağa nail olmuşdur. Bəstəkar mahnıda sevgi-məhəbbət hissələrini təcəssüm etdirmək üçün segah məqamına istinad etmişdir. Bu da təsadüfi deyil, çünkü Ü.Hacıbəylinin yazdığı kimi, "bədii ruhi təsir cəhətdən "Segah" dinləyicidə məhəbbət hissi oyadır" (3, s.14).

Mahnı öz melodik quruluşuna görə lirik xalq mahnılarına yaxındır. Şəffaf, zərif müşayiət fonunda verilən melodiya insanın daxili emosional həyəcanlarını incəliklə əks etdirir. Buna baxmayaraq, bəstəkar dəqiq quruluşlu frazalardan ibarət aydın, sadə kompozisiya yaratmışdır. Mahnıda poeziya ilə musiqinin dərin sintezi bədii obrazın parlaq təcəssümüne yönəldilmişdir.

Mahnının fortepiano partiyası şəffaf və ifadəlidir. Burada variasiyalılıq əsas inkişaf prinsipi kimi diqqəti cəlb edir. Melodiyanın cümlələri müxtəlif səpkili müşayiət fonunda səslənir. Mahnının orta bölməsi eyni zamanda onun kulminasiyasıdır və kulminasiyanın hazırlanması, o cümlədən, keçid anı məhz fortepiano partiyasında hazırlanır. Belə ki, orta bölmədə vokal partiya artıq yüksək nöqtədən başlanır. Burada melodiya yüksək

səs üzərində qurulmaqla bir qədər statik xarakter kəsb etə də, harmonik fon daha dolğun, çoxsəslı akkordlarla zənginləşir. Bununla da səs və fortepiano partiyası bir-birini tamamlayaraq, ümumi obrazın inkişaf xəttini əks etdirir.

R.Mirişlinin lirik mahnılarından olan "Səadət" mahnısında (sözləri R.Zəkanındır) məhəbbət, səadət, xeyirxahlıq kimi nəcib, mənəvi hissələr özünəməxsus bir tərzdə qələmə alınmışdır. Şairin fikrincə, ulduzların söhbəti, sözü də, göylərə nur ciləyən ayın işığı da, qönçələrin eşqi, ülfəti, körpələrə çalınan layla səsləri də səadətdir. Səadət olan yerdə tükənməz məhəbbətlə yaşamaq eşqi var. Buna görə də şair "hər gecə, hər sabah gözlərəm səni", deyərək səadəti arzulayır. Bu mahnının sözləri gələcəyə inamlı baxış, ümid və arzularla yaşamağı təlqin edən bir ideyanı vəsf edir. Mahnının sözlərində olan hissələr R.Mirişlinin musiqisi ilə vəhdət təşkil edir.

Müləyim tempdə yazılmış bu mahni instrumental girişlə başlanır. Artıq girişdə bu mahnının ümumi ruhu, əhval-ruhiyyəsi öz əksini tapır. Bəstəkar mahni üçün bir ritmik formul seçmişdir. Bu sinkopali ritmik formul estrada ruhlu mahnılar üçün səciyyəvidir. Poetik mətnin ifadəli-məna əhəmiyyətini daha dolğun nəzərə çarpmırmak üçün və melodianın gözəlliyini qabarq əks etdirmək üçün bəstəkar məqsədli şəkildə vokal partiyanın müşayiətində fon yaranan sadə akkordlardan istifadə edir.

Hər hissədən əvvəl instrumental partiyada intermediyalardan istifadə olunur. İnsternal epizodlar mahnidakı vokal partiyanın müşayiətindən fərqlənir. Mövzunun müəyyən frazaları üzərində qurulmuş belə epizodlar vasitəsilə bəstəkar musiqi dramaturgiyasının vəhdətinə nail olur. Bu instrumental epizodlar möhtəşəm səslənmə təsiri yaranan, dolğun səsbirləşmələrindən, ikiləşmiş oktalardan ibarət akkordlu fakturaya, yüksək dinamikaya və pafosluya təzinə malikdir. Melodianın müşayiətindəki harmonik fonun sadəliyi və bu intermediyalardakı inkişaf dalğası bir-birini əvəzleyir və tamamlayır.

"Oxu bülbü'l" mahnısının melodiyası olduqca axıcı, oxunaqlı olub, bilavasitə şeirin məzmunundan və vəznindən irəli gəlir. Mahnının musiqisi kədərli, həzin və təsirli xarakter daşıyır. Adətən klassik poeziyada

və xalq yaradıcılığında bülbü'l obrazına çox müraciət edilir. Bəstəkar bu ənənəni davam etdirərək lirik xalq mahnıları ruhunda bir vokal əsər yaratmışdır.

Mahnının musiqi dilinin sadəliyi onun müşayiətinin zəngin akkordlu quruluşu ilə uzlaşaraq, həməhənglik təşkil edir. Bəstəkar harmoniyanın və milli məqam xüsusiyyətlərinin zəngin imkanlarından istifadə edərək, rəngarəng harmonik müşayiət yaratmağa nail olmuşdur.

Mahnıda melodiya və harmoniyanın six vəhdətini görürük. Bəstəkar formanın sadəliyinə çalışaraq, mahnıda az ifadə vasitələrilə çox fikir söyləməyə, hiss və həyəcanları dərindən əks etdirməyə çalışır. Buradan da harmonik dilin mürəkkəbləşdirilməsi özünü qabarq bürüzə verir.

Göründüyü kimi, R.Mirişlinin mahnılarının məna və məzmununun açılmasında fortepiano müşayiəti mühüm rol oynayır. Burada fortepiano partiyası ikili funksiya daşıyaraq həm vokal partiyaya daxil olur, həm də obrazlı məzmunun açılışına xidmət edir.

Mahnılarda müşahidə etdiyimiz bir sıra cəhətlər var ki, Azərbaycan bəstəkarlarının yaradıcılığı üçün xarakterik olan cəhətləti kimi qeyd edə bilərik. Mahnılarda aparıcı rol vokal partiyaya mənsub olsa da, fortepiano partiyası melodiyaya daha böyük kolorit, rəngarənglik və ifadəlilik verir. Məhz instrumental müşayiətdə mahnıların harmonik dilinin xüsusiyyətləri, vokal və müşayiət partiyalarının qarşılıqlı əlaqəsindən yaranan harmoniyaların zənginliyi üzə çıxır.

Instrumental müşayiət melodiyaya harmonik fon təşkil edir. Zəngin akkordlu faktura melodiyanın daha ifadəli səslənməsinə xidmət edir. Bu cür faktura əsasən instrumental girişdə və kulminasiya zamanı verilir. Harmoniya məqamın istinad dayaq pillələri üzərində qurulur, eyni zamanda, klassik funksional sistemlə əlaqələndirilir.

Bələliklə, bəstəkar mahnılarında instrumental müşayiətin böyük rol oynadığını və onun forma yaradılmasının əsas amili kimi çıxış etdiyini görürük. Bəzən vokal partiyada melodiya o qədər də geniş inkişaflı olmasa da, fortepiano partiyasında musiqi materialı inkişaf etdirilərək, kulminasiyaya çatdırılır, musiqi dramaturgiyasının hərəkətverici qüvvəsinə çevirilir.

ƏDƏBİYYAT

1. İsmayılova G. Ramiz Mirişli. Bakı, 2000.
2. İsmayılov M. Azərbaycan xalq musiqisinin məqam və müğam nezəriyyəsinə dair elmi-metodik öcerklər. Bakı, 1994.	3. Hacıbəyov Ü. Azərbaycan xalq musiqisinin əsasları. Bakı, 1985.

Особенности фортепианного аккомпанемента в песенном творчестве азербайджанских композиторов

Статья посвящена изучению роли фортепиано в песенном творчестве азербайджанских композиторов. Автор на примере песен композитора Рамиза Мирисли рассматривает особенности фортепианного сопровождения. Отмечаются некоторые особенности аккомпанемента, которые характерны также для песенного творчества других композиторов.

Ключевые слова. Композитор, песня, фортепиано, гармонический фон, инструментальное сопровождение.